

Millä oikeudella?

Kristinusko on muovannut moraaliset ja eettiset arvomme. Käsityksemme oikeasta ja väärästä ovat kaikeinkin melko kestäviä. Mutta ovatko meidän arvomme ainoat oikeat? Löytyykö muualta vieläkin kestävämpiä arvojärjestyksiä? Tästä kiistellään eri uskontojen kesken.

Olen ikäni maksanut mielelläni vapaaehtoista kirkollisveroa, vaikkun juuri käytäkään kirkon palveluja. Valtiokirkkomme ei itse asiassa tarvitsisi kerätä niin paljon rahaa, koska vaurautta ja varallisuutta riittäisi yllin kyllin.

Verojen maksamiselle on löytynyt toistaiseksi painavat syynsä. Kirkko ja sen organisaatiot tekevät sellaista arvokasta kotimaista avustustyötä, jota meidän itse kunkin tulisi harjoittaa, mutta kun ei kerkeä eikä tohdi.

Nyt on ilmestynyt tummia pilviä taivaanrantaan. Menevätkö kirkon keräämät rahat sittenkään oikeisiin ja kestäviin kohteisiin. Tarkoitan kirkon ja sen omistamien ja hallitsemien järjestöjen harjoittamaa lähetystyötä. Lähetystyötä on perusteltu sillä, että se on lähellä yleisesti hyväksyttyä kehitysaputyötä. Siltä osin kestäviä perusteita löytyykin.

Eräästä kirjasta löytyy peruste lähetystyölle. Siis että täytyy mennä vieraaseen kulttuuriin ja väittää, että sen tuhatvuotiset arvot ovat hölynpölyä. Ja sitten yrittää muuttaa vallitseva meininki. Aivopesu alkaa tietenkin lapsista. Meidän moraalimme oikeuttaa perustamaan vieraaseen maahan koulun ja opettamaan sikäläisille omia asioitamme.

Millä oikeudella? Vahvemmanko?

Kirkko avustaa lähetystyötä tekeviä järjestöjään noin 15 miljoonalla eurolla vuosittain. Ne saavat siis noin puolet menoistaan verovaroista. Toisen puolen antavat luultavasti hyväuskoiset kansalaiset.

Nyt on herännyt epäily, menevätkö nämä rahat ylipäätensä aiottuun tarkoitukseen, vai jäävätkö ne muiden toimien pyörittämiseen. Lähetystyötä tekevien järjestöjen taloudellinen raportointi ei täytä esimerkiksi yrityselämän vaatimuksia. Meillä verojen maksajilla on oikeus tietää tarkemmin.

Lähetystoimintaa ovat varjostaneet myös muutamat kaukomailta kiirineet ikävät uutiset, jotka osoittavat sellaista työtä tekevien olevan tavallisia pulliaisia puutteineen ja himoineen. Ehkäpä vain vähän meitä muita tekopyhempää.

Laajaa käännytystoimintaa ylläpitävät myös kirkon ulkopuoliset uskontokunnat. Ne levittävät usein suomalaisten yleisten moraalikäsitysten vastaista propagandaa, kuten vastustavat naispappeutta. Itse keräämillään rahoilla saa kuitenkin hääritä melko vapaasti.

Millainen kohu nousisikaan, jos täällä Pohjolassa potkaistaisiin pystyyn vaikkapa woodoon pakkolevitys ja ruvettaisiin houkuttelemaan pieniä pallinaamojamme sellaiseen kouluun?

pajen